

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoKR/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118276058
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6118276058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Márie Kubincovej, PhD. v právnej veci žalobcu UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČ: 649 48 242, konajúc prostredníctvom organizačnej zložky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Šancova 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336 v konaní zast. Nosko & Partners s.r.o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107 proti žalovanému B.. Bc. U. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. B. XX, XXX XX Q. B. o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2Odi/1/2018-211 zo dňa 30. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2Odi/1/2018-211 zo dňa 30. septembra 2021 v záhlaví v časti označenia žalobcu o p r a v u j e tak, že správne má byť:

„UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČ: 649 48 242, konajúc prostredníctvom organizačnej zložky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Šancova 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336“.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2Odi/1/2018-211 zo dňa 30. septembra 2021 v závere v časti označenia dňa vyhlásenia o p r a v u j e tak, že správne má byť:

„30. septembra 2021“.

III. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2Odi/1/2018-211 zo dňa 30. septembra 2021 p o t v r d z u j e .

IV. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. zrušil oddĺženie dlžníka Bc. B.. U. A. povolené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 17.01.2018 spisová značka 4OdK/24/2018 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 16/2019 dňa 23.01.2018. Vo výroku II. žalobcovi priznal právo na náhradu trov tohto konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca ako veriteľ dotknutý oddĺžením sa žalobou domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného. V žalobe uviedol, že dňa 18.08.2011 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako veriteľ so spoločnosťou DAVICOR a.s., Bratislava, IČO: 43 987 915 Zmluvu o kontokorentnom úvere č. 000094/SB/11/011, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 05.09.2012, predmetom

ktorej bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 190.000,- Eur na účely financovania krátkodobých prevádzkových potrieb a deň konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na deň 31.03.2013. Na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky žalobcu zmluvné strany dojednali zabezpečenie, okrem iného, vo forme zmenky vystavenej spoločnosťou DAVICOR a.s., a to v súlade s Dohodou o vydaní a vyplnení blankozmenky č. 000094C/SB/11/011 zo dňa 18.08.2021, ktorá zmenka bola avalovaná žalovaným, ktorý bol 100 %-ným akcionárom spoločnosti DAVICOR a.s.. Z dôvodu, že spoločnosť DAVICOR a.s. splatnú pohľadávku zo Zmluvy neuhradila, žalobca vyplnil Zmenku na zmenkovú sumu 203.000,- Eur s dátumom splatnosti dňa 02.06.2014. Oznámením o vyplnení blankozmenky zo dňa 03.06.2014 žalobca vyzval žalovaného k úhrade splatného záväzku zo zmenky, do 5 dní odo dňa doručenia výzvy. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 1CbZm/533/2014-107 zo dňa 03.11.2015 ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz č.k. 4Zm/251/2014-16 zo dňa 16.09.2014, ktorým uložil spoločnosti DAVICOR a.s. a žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 203.000,- Eur so 6 % ročným úrokom od 02.06.2014 do zaplataenia, zmenkovú odmenu 676,67 Eur a náhradu trov konania vo výške 12.220,50 Eur. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3CoZm/5/2016-130 zo dňa 07.09.2016 a zmenkový platobný rozkaz tak vo vzťahu k žalovanému nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.12.2016. Dňa 31.03.2017 podal žalobca návrh na vykonanie exekúcie. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 4Odk/24/2018 zo dňa 17.01.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 16/2018, deň vydania 23.01.2018, vyhlásil konkurz na majetok žalovaného. Prihláškou pohľadávky č. 1 si žalobca do konkurzu prihlásil pohľadávku v celkovej výške 202.086,78 Eur, z toho istina 196.878,32 Eur a úroky z omeškania 5.208,46 Eur, pričom právnym dôvodom vzniku pohľadávky je Dohoda o vyplnení blankozmenky a pohľadávka bola zistená ustanoveným správcom v celej prihlásenej sume.

3. Podľa žalobcu žalovaný nemal pri oddžlení poctivý zámer, čo vyplýva z nasledovných skutočností:

1) ku dňu vyplnenia Zmenky a ku dňu jej splatnosti žalovaný vlastnil nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX pre k.ú. Q. B., ktoré boli v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky, a to parcely parc. č. 182/2 o výmere 413 m² trvalé trávne porasty a parc. č. 183/6 o výmere 531 m² orná pôda (ďalej v rozhodnutí aj len „Nehuteľnosti 1/). Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k.: 20C/417/2013-17 zo dňa 12.12.2013, právoplatným dňa 12.12.2013, súd na návrh zo dňa 16.10.2013, doručený súdu dňa 17.10.2013, rozhodol o zrušení bezpodielového spoluvlastníctva žalovaného a jeho manželky z dôvodu, že manželka získala dňa 15.07.2013 živnostenské oprávnenie. Vkladovým konaním č. V 6042/2014 zo dňa 23.12.2014 bolo na základe Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 05.11.2014 do katastra nehnuteľností zapísané výlučné vlastnícke právo k Nehuteľnostiam 1/ v prospech manželky, tento právny stav trvá dodnes a Nehuteľnosti 1/ sú v súčasnosti na liste vlastníctva č. XXX pre k.ú. Q. Mičiná zapísané ako parcely parc. č. 182/2 o výmere 511 m² trvalé trávne porasty, parc. č. 183/6 o výmere 332 m² ostatné plochy a parc. č. 183/10 o výmere 101 m² zastavané plochy a nádvoria a ako stavba - rozostavaný rodinný dom na parcele parc. č. 183/10. Podľa žalobcu k vyporiadaniu BSM vo vzťahu k Nehuteľnostiam 1/ došlo úmyselne za účelom znemožnenia uspokojenia pohľadávky žalobcu.

2) ku dňu vyplnenia Zmenky a ku dňu jej splatnosti, žalovaný bol spolu s manželkou bezpodielovým spoluvlastníkom aj ďalšej nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXX pre k.ú. Dolná Mičiná, a to byt č. 5 na 2. poschodí, vchod 90, nachádzajúci sa v stavbe súp. č. 90, postavenej na parcele č. 566/46, popis stavby: OBYTNÝ DOM, ku ktorému prináleží spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 812/48774 (ďalej v rozhodnutí aj len „Nehuteľnosti 2/). Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov ohľadom Nehuteľnosti 2/ bolo vyporiadané tak, že žalovaný je v súčasnosti vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2. Podľa žalobcu k vyporiadaniu BSM vo vzťahu k Nehuteľnostiam 2/ došlo úmyselne za účelom zníženia možného uspokojenia pohľadávky žalobcu.

3) žalobca má vedomosť o tom, že žalovaný spolu s manželkou naďalej riadne žijú a pokračujú vo výstavbe rozostavaného rodinného domu (Nehuteľnosti 1/) aj napriek tomu, že podal návrh na vyhlásenie konkurzu z dôvodu, že je platobne neschopný. Výstavba rodinného domu prebieha na pozemku, ktorý bol prevedený do výlučného vlastníctva manželky žalovaného, pričom na výstavbu si zobrali spoločne úver v Slovenskej sporiteľni, a.s.. Manželka žalovaného bola na rodičovskej dovolenke, čiže financovanie výstavby domu a splácanie vysokého úveru musel zabezpečovať žalovaný. Uvedené vzbudzuje dôvodné pochybnosti o skutočnom dôvode, prečo došlo k vyporiadaniu BSM a následne k podaniu návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaného. Žalobca má za to, že vyporiadanie BSM bolo úmyselne postavené tak, aby pozemok ostal vo výlučnom vlastníctve manželky a aby sa aj výstavba reálne spoločného rodinného domu mohla realizovať len na meno manželky žalovaného, keďže ten si bol

vedomý vysokého záväzku voči žalobcovi. Pri skutkovej situácii, kde osoba, ktorá nadobudla najmenej majetku, ale zároveň najviac prispela/prispieva k jeho financovaniu, sa žalobca dôvodne domnieva, že úmyslom je zbavenie sa majetku v úmysle ukrátiť veriteľa.

Žalobca zdôraznil aj skutočnosť, že návrh na vyhlásenie konkurzu podal žalovaný dňa 10.01.2018, teda 18 dní po tom, kedy už mohol do návrhu na vyhlásenie konkurzu uviesť vyhlásenie, že za posledné tri roky nevlastnil majetok väčšej hodnoty v zmysle § 48a Vyhlášky č. 665/2005 Z. z. a podľa žalobcu tak i toto konanie spochybňuje existenciu poctivého zámeru žalovaného pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Žalobca s poukazom na § 166g ods. 3 Zákona č. 7/2005 Z.z. tiež uviedol, že žalovaný je osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním, je 100 %-ným akcionárom spoločnosti DAVICOR, a.s., je predsedom disciplinárnej komisie spoločnosti Komoditná burza Bratislava, a. s., Bratislava, IČO: 31 337 406, a teda je bezpochyby osobou, pri ktorej je nevyhnutné poctivý zámer skúmať prisnejšie.

Žalobca poukázal aj na to, že následne, ako získal proti žalovanému právoplatný a vykonateľný exekučný titul, sám žalovaný kontaktoval žalobcu a dostavil sa na osobné stretnutie, na ktorom uviedol, že potrebuje vyriešiť hroziacu exekúciu, pretože kandiduje na vedúcu pozíciu v štátnej správe a obáva sa, že neprejde previerkou a uvedená exekúcia nie je vhodná ani z dôvodu jeho funkcie predsedu disciplinárnej komisie spoločnosti Komoditná burza Bratislava, a.s.. Po začatí exekúcie bolo súdnym exekútorom zistené, že žalovaný je zamestnaný na Finančnom riaditeľstve SR, Colný úrad Banská Bystrica a prostriedky zrážané z jeho príjmu boli blokované v prospech žalobcu. Podľa žalobcu z uvedeného vyplýva, že v prípade žalovaného nejde o bežného spotrebiteľa, ktorého mal inštitút oddĺženia v úmysle chrániť, ale o osobu, ktorá ma po právnej stránke premyslený každý ďalší krok. Voči zmenkovému platobnému rozkazu podal odpor, voči rozsudku sa odvolal, voči rozsudku druhostupňového súdu podal dovolanie, voči exekúcii podal námietky. Žalovaný upozornil zamestnankyne žalobcu na skutočnosť, že ak nedôjde k nejakej dohode, využije inštitút oddĺženia a zbaví sa tak svojich dlhov.

Žalobca mal preto za to, že žalovaný už od roku 2013 nemal poctivý zámer, keďže postupne svojím konaním podstatne zmenšoval svoj majetok a tým sa v súlade s § 166g ods. 2 písm. e) zákona č. 7/2005 Z.z. sám úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh a podľa § 166g ods. 2 písm. h) zákona č. 7/2005 Z.z. zo správania žalovaného pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa.

4. Žalovaný dňa 29.09.2021 o 16.29 hod, t.j. deň pred pojednávaním, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté rozhodnutie, súdu prvej inštancie predložil prvé vyjadrenie k žalobe a listinné doklady.

5. Na pojednávaní dňa 30.09.2021 právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že návrh žalobcu považuje za nedôvodný. Žalovaný sa žiadnym spôsobom nesnažil poškodiť svojím konaním, resp. správaním pred podaním návrhu na oddĺženie svojho veriteľa. K zrušeniu BSM došlo na základe návrhu žalovaného približne sedem mesiacov predtým ako došlo k vyplneniu blankozmenky, teda z tohto správania nie je preukázané, že by nejakým spôsobom sa žalovaný snažil ukrátiť, znemožniť alebo znížiť možnosť uspokojenia svojho veriteľa. Rovnako tak k vyporiadaniu BSM došlo v čase, keď žalovaný nemal vedomosť o tom, že by mal povinnosť vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi z titulu toho, že sa stal dlžníkom namiesto obchodnej spoločnosti DAVICOR a. s.. Tiež je žalovaný toho názoru, že vyporiadanie BSM bolo urobené v súlade s § 150 Občianskeho zákonníka, keď k vysporiadaniu Nehnuteľnosti 1/ došlo tak, že do výlučného vlastníctva ich nadobudla manželka žalovaného a žalovanému bola vyplatená protihodnota, ktorú považuje za spravodlivé a rovnocenné vyporiadanie BSM a v prípade Nehnuteľnosti 2/ ostali podiely manželov rovnaké, čo znamená, že manželka žalovaného nenadobudla viac majetku, ale došlo k vyporiadaniu rovným dielom. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že žalovaný sa vo väčšej miere podieľa na financovaní nehnuteľností, ktoré boli predmetom vyporiadania BSM, táto skutočnosť nie je pravdivá a k tejto skutočnosti navrhla, tak ako to vyplýva aj z písomného vyjadrenia, vypočúť manželku žalovaného, teda že akým spôsobom dochádzalo k financovaniu nadobudnutiu predmetných nehnuteľností, keď žalovaný tvrdí, že to bolo z jej vlastných finančných prostriedkov získaných aj za pomoci rodinných príslušníkov a darov od rodinných príslušníkov. Podľa žalovaného skutočnosť, že jeho manželka nepodala daňové priznania, ešte nepreukazuje, že podnikateľskú činnosť nevykonávala, a preto navrhuje, aby aj k týmto skutočnostiam bola vypočutá a vyjadрила sa, či vykonávala podnikateľskú činnosť a z akého dôvodu neboli podané daňové priznania. Manželka vykonávala podnikateľskú činnosť aj ako spoločníčka a konateľka obchodnej spoločnosti X CONSULT, kde zavazovala aj svoju vlastnú osobu a ručila formou zmenky za záväzky tejto spoločnosti a k tomuto v rámci vyjadrenia predkladá ako dôkaz aktuálne listy vlastníctva, kde je na majetok manželky zriadené

záložné exekučné právo, čím sa snaží preukázať, že rovnako aj z jej podnikateľskej činnosti môže vzniknúť nejaké riziko. Zo správania žalovaného nevyplýva nepoctivý zámer, preukazuje to aj ním predložená e-mailová komunikácia so žalobcom, pretože žalovaný akonáhle mal vedomosť o tom, že je právoplatne a vykonateľne povinný zaplatiť predmetný dlh, kontaktoval žalobcu, aby mu ponúkol možnosti na vyriešenie tejto situácie, to znamená možné čo najrýchlejšie uspokojenie jeho záväzku. Žalobca však s návrhmi žalovaného nesúhlasil. Žalovaný sa pred podaním návrhu na oddĺženie snažil tento záväzok uspokojiť a vyvinúť iniciatívu a možnosti ako žalobcovi pohľadávku uspokojiť, a teda nie je aj z tohto titulu preukázané z jeho správania, že mal pri podávaní návrhu na oddĺženie nepoctivý zámer.

6. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že pri zistení skutkového stavu, jeho zhodnotení a vyvodení právnych záverov vychádzal z tvrdení žalobcu uvedených v žalobe a dôkazov predložených spolu so žalobou a na skutočnosti a dôkazy predložené žalovaným deň pred pojednávaním dňa 29.09.2021 v neskorých popoludňajších hodinách (16.29 hod.) a na pojednávaní dňa 30.09.2021 s poukazom na § 153 ods. 2 CSP neprihliadal, nakoľko tieto žalovaný neuviedol a nepredložil včas. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný sa k žalobe v súdom určenej lehote nevyjadril, žalovaný dňa 03.11.2020, t.j. po dvoch rokoch trvania konania, mailom oznamoval súdu prvej inštancie, že by sa rád k návrhu vyjadril a žiadal o doručenie návrhu mailom, na čo súd prvej inštancie dňa 05.11.2020 žalovanému oznámil, že žaloba mu bola riadne doručená v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP, preto považuje jeho požiadavku za neopodstatnenú. Súd prvej inštancie zdôraznil, že opakovane poučoval žalovaného o následkoch neuplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany včas, a to v predvolaniach na pojednávanie, dňa 27.08.2021, ako aj nad rámec predvolaní osobitným oznámením. Žalovaný však nijako nereagoval, až dňa 29.09.2021 predložil prostredníctvom svojej právnej zástupkyne 7-stranové vyjadrenie spolu s cca 10 listinnými prílohami. Súd prvej inštancie neakceptoval zdôvodnenie tohto konania tak právnou zástupkyňou žalovaného, ako aj samotným žalovaným, keď ani jeden z nimi uvádzaných dôvodov nebol takým, pre ktorý by nebolo možné predložiť prostriedky procesnej obrany a procesného útoku skôr a argumentáciu právnej zástupkyne žalovaného o ústnosti konania a o tom, že skutočnosti a dôkazy boli súdu predložené, a teda mal a mohol sa s nimi oboznámiť a tieto vyhodnotiť, súd prvej inštancie považoval vzhľadom na dobu účinnosti CSP a ním zavedenú sudcovskú koncentráciu konania za scestnú a účelovú. Súd prvej inštancie poukázal na to, že tak súd, aj protistrana, majú mať dostatok času oboznámiť sa s vyjadreniami a s prostriedkami procesnej obrany a procesného útoku strany sporu, tieto posúdiť a vyhodnotiť vo vzťahu k argumentácii druhej strany v konaní. Na prostriedky procesnej obrany a procesného útoku možno prihliadnuť len vtedy, ak ich strana nemohla z konkrétnych a vážnych dôvodov predložiť skôr, avšak takéto dôvody na strane žalovaného neboli. Súd prvej inštancie pritom v celom kontexte postupu považoval konanie žalovaného za účelové a spolu s právnou zástupkyňou vo vzťahu k uplatneniu prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku aj ako zneužívajúce výkon práva, ktoré preto nepožíva právnu ochranu. Žalovaný navyše navrhol vypočuť aj svoju manželku, avšak za účelom vykonania tohto dôkazu by bolo nutné nariadiť ďalšie pojednávanie, preto súd prvej inštancie ani na tento návrh žalovaného na dokazovanie neprihliadal.

7. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobcu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer spočívajúci v tom, že z jeho správania pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa. Žalovaný bol v čase vzniku splatnosti svojho záväzku zo zmenky (02.06.2014) a vydania prvého súdneho rozhodnutia o tomto záväzku (16.09.2014) vlastníkom nehnuteľností 1/ a 2/, ktoré boli následne Dohodou zo dňa 05.11.2014 vysporiadané medzi žalovaným a jeho manželkou tak, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti 1/ sa stala manželka žalovaného a podielovými vlastníkmi nehnuteľnosti 2/ sa stal žalovaný s manželkou každý vo veľkosti podielu 1. Okresný súd Banská Bystrica aj odvolací súd posúdili v konaní sp.zn. 12CSP/162/2016 Dohodu o vyporiadaní BSM ako neúčinný právny úkon, t.j. úkon ukracujúci žalobcu ako veriteľa, nakoľko po jej uzavretí už žalobca nemohol uspokojiť svoju pohľadávku z celého majetku pôvodne patriaceho do BSM. Žalovaný tak značnú časť svojho majetku previedol do vlastníctva manželky, kedy s ohľadom na výšku splatných záväzkov voči žalobcovi muselo byť žalovanému zrejme, že pohľadávka žalobcu tak nebude môcť byť uspokojená a dôjde k poškodeniu veriteľa. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že kroky žalovaného vo vzťahu k jeho majetku, následného vyhlásenia konkurzu a oddĺženia, za súčasnej existencie záväzku voči žalobcovi, napĺňajú skutkovú podstatu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. h) zákona č. 7/2005 Z.z.. Podľa súdu prvej inštancie na veci nič nemení ani to, že sa jednalo o právne kroky a úkony uskutočnené žalovaným ešte pred účinnosťou novely zákona zavádzajúcej inštitút oddĺženia v súčasnom znení, keďže konanie žalovaného je možné

aj napriek tomu hodnotiť ako konanie v snahe zabrániť možnosti žalobcu účinne vymôcť svoju už splatnú pohľadávku voči žalovanému. Takéto konanie nie je možné oddeliť od súčasného skutkového aj právneho stavu existencie a nevykonalnosti pohľadávky žalobcu, jedná sa o kroky a úkony na seba naväzujúce, vyúsťiac do súčasného stavu nevykonalnosti pohľadávky žalobcu v dôsledku oddĺženia žalovaného potom, čo tento rozhodnú časť svojho majetku previedol na manželku. Podľa súdu prvej inštancie v tejto súvislosti vyznieva nanajvýš nevieryhodne tvrdenie a argumenty žalovaného, že na pozemkoch mala záujem stavať jeho manželka, je ťažko uveriteľné, že zámer postaviť rodinný dom na pozemkoch, ktoré boli pôvodne v režime BSM, mala len manželka žalovaného, ktorá bola v tom čase na materskej dovolenke, že rozhodnutie postaviť v budúcnosti rodinný dom bolo len jej rozhodnutím bez vedomej účasti žalovaného na tomto rozhodnutí a následnom podieľaní sa na procese výstavby a jej technického a finančného zabezpečovania, keď ako bolo preukázané v konaní sp. zn. 12Csp/162/2019, úver za účelom výstavby rodinného domu už čerпали žalovaní spolu s manželkou spoločne. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že jeho závery potvrdzujú aj zistenia a právne závery súdu v konaní sp. zn. 12Csp/162/2019, že manželka žalovaného po získaní živnostenského oprávnenia nepodnikala, a teda dôvodom vzniku živnostenského oprávnenia manželky žalovaného nebol jej zámer podnikáť, ale len následné zrušenie BSM za trvania manželstva. Žalovaný účinne nenamietol ani tvrdenie žalobcu, že pracovníčky žalobcu upozornil, že ak nedôjde k dohode, využije inštitút oddĺženia a zbaví sa svojich dlhov. Súd prvej inštancie v plnej miere súhlasil so žalobcom, že je na mieste prísnejšie prihliadať na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného, ktorý je osobou s vysokoškolským vzdelaním, je 100%-ným akcionárom spoločnosti DAVICOR a.s., predsedom disciplinárnej komisie spoločnosti Komoditná burza Bratislava, a.s. Bratislava a o to viac vyznieva konanie a postoj žalovaného k svojmu záväzku voči žalobcovi, aj jeho postoj v tomto konaní, účelovo.

8. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že v konaní bol preukázaný nepoctivý zámer žalovaného pri oddĺžení, žalovaný v konaní relevantne nezdôvodnil a nepreukázal relevantný účel rapidného zmenšenia svojho majetku v prospech svojej manželky počas existencie už svojho splatného záväzku voči žalobcovi a následné spolufinancovanie stavby rodinného domu na pozemkoch vo výlučnom vlastníctve manželky, to všetko v období pred podaním návrhu na svoje oddĺženie a ktoré konanie žalovaného má za následok nevykonalnosť pohľadávky žalobcu voči žalovanému, na základe čoho žaloba v plnom rozsahu vyhovel a zrušil oddĺženie žalovaného pre nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm. h) zákona č. 7/2005 Z.z..

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

10. V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania, alternatívne aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalovaný v odvolaní nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie o aplikácii sudcovskej koncentrácie konania a považoval ho za nesprávny. Podľa žalovaného strany majú možnosť v priebehu celého konania prednášať svoje tvrdenia a zároveň k nim predkladať aj dôkazy, čo vyplýva aj z článku 9 CSP. Žalovaný s poukazom na článok 12 CSP a § 181 ods. 1 CSP uviedol, že v súdnej veci nebol právne zastúpený, pričom po splnomocnení právneho zástupcu došlo jeho prostredníctvom k písomnému vyjadreniu k žalobe a k vyjadreniu sa k prednesu žalobcu v zmysle práva podľa § 181 ods. 1 CSP na pojednávaní, na ktorom už bol žalovaný právne zastúpený. S poukazom na § 187 ods. 2 CSP a vzhľadom na osobnú účasť žalovaného na pojednávaní, bolo dôvodné, aby ho súd prvej inštancie vypočul a následne mal prvej inštancie vychádzať aj z obsahu tohto výsluchu na pojednávaní a prihliadnúť tak na obsah obrany žalovaného. Vo veci sa uskutočnilo len jedno pojednávanie, na ktoré sa žalovaný dostavil, pričom súd prvej inštancie neumožnil vykonať ani ďalšie dokazovanie výsluchom manželky žalovaného,

tento dôkaz žalovaný navrhoval vykonať vo svojom písomnom vyjadrení, ako aj na pojednávaní a o ktorého potrebe vykonania sa v žalobe vyjadroval aj sám žalobca. Žalovaný zastáva názor, že pokiaľ by súd prvej inštancie prihliadol na skutočnosti a dôkazy predložené žalovaným v rámci písomného vyjadrenia a v rámci ústneho prednesu na pojednávaní dňa 30.09.2021, nedošlo by k narušeniu princípu hospodárnosti konania. Presadzovanie princípu hospodárnosti konania nemôže byť na úkor princípu spravodlivosti a právnej istoty, že spor bude rozhodnutý spravodlivo.

12. Žalovaný je toho názoru, že písomné vyjadrenie predložené deň pred pojednávaním, vrátane listinných dôkazov, ústny prednes vrátane predloženia listinných dôkazov a výsluch žalovaného ako strany na pojednávaní, nevyžadovali nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Vykonanie dokazovania listinnými dôkazmi nemohlo vyžadovať nariadenie ďalšieho pojednávania, pretože podľa § 204 CSP bolo možné listiny prečítať alebo oboznámiť ich obsah v priebehu krátkej doby na pojednávaní a nemohlo vyžadovať vykonanie ďalších úkonov súdu. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní tieto listinné dôkazy predložené žalovaným oboznámil, podľa napadnutého rozhodnutia na ne neprihliadol. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že žalobca voči žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu prednesenej obrane na pojednávaní reagoval ústnym prednesom, teda podľa žalovaného bol s prostriedkami jeho procesnej obrany oboznámený. Podľa žalovaného ani oboznámenie sa s písomným vyjadrením, ale najmä s ústnym prednesom, výsluchom strany žalovaného, ktorý by sa uskutočnil na pojednávaní, nevyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, ani vykonanie ďalších úkonov súdu, pretože vychádzajúc z článku 12 CSP práve ústne pojednávanie sa nariaďuje na prejednanie vecí, pričom podľa § 181 ods. 1 CSP má žalovaný právo vyjadriť sa k prednesu žalobcu a podľa § 187 ods. 2 CSP je výsluch strany dôkazným prostriedkom. Pretože z § 153 ods. 2 CSP vyplýva fakultatívna povinnosť súdu, nie obligatórna, žalovaný je toho názoru, že pokiaľ prostriedky procesného útoku a procesnej obrany uplatnil v rámci podaného písomného vyjadrenia a v rámci ústneho prednesu na pojednávaní, bol na to v súlade s platnou právnou úpravou oprávnený, a preto je nesprávne tvrdenie súdu prvej inštancie, že šlo o zneužívajúci výkon práva. Zároveň má žalovaný za to, že súd prvej inštancie mal preskúmateľne uviesť akými konkrétnymi právnymi úkonmi malo dôjsť žalovaným a jeho právnou zástupkyňou k zneužívajúcemu konaniu. Podľa žalovaného včasnosť nemožno posudzovať izolovane, bez prihliadnutia na ďalšie základné princípy sporového konania, pretože pokiaľ ide o včasnosť použitia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany a koncentráciu konania, aj v tomto smere musia výklad a aplikácia ustanovení upravujúcich tieto procesné inštitúty byť v súlade so základnými princípmi CSP, predovšetkým so zásadou spravodlivosti a princípom právnej istoty, rovnosti účastníkov a tiež zásadou ústnosti.

13. Podľa žalovaného v konaní nebolo preukázané, že ku dňu podpisu Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 05.11.2014 mal vedomosť o tom, že došlo zo strany žalobcu k vyplneniu blankozmenky so splatnosťou dňa 02.06.2014 a že týmto momentom sa stal dlžníkom žalobcu. O vyplnení blankozmenky žalobcom sa žalovaný dozvedel až keď mu bol dňa 07.11.2014 doručený zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.09.2014. Podľa žalovaného žalobca predloženými listinnými dôkazmi neunesol dôkazné bremeno o tom, že žalovaný ku dňu podpisu Dohody o vyporiadaní BSM mal vedomosť o vyplnení blankozmenky so splatnosťou 02.06.2014. Žalovaný pritom poukazuje aj na to, že z obsahu žalobcom predloženej dohody o vyplnení blankozmenky vyplýva, že v tejto nebola určená doba, do kedy má žalobca právo blankozmenku vyplniť, a teda žalovaný ani nemohol vedieť, či a kedy bude zmenka žalobcom vyplnená, a teda že mu reálne vznikne záväzok zaplatiť zmenkovú sumu a v akej výške. Na základe uvedeného potom nie je možné tvrdiť, že z vyporiadania BSM vo vzťahu k nehnuteľnostiam možno usudzovať, že žalovaný mal snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa, pretože v čase uzatvorenia predmetnej Dohody o vyporiadaní BSM nemal vedomosť o tom, že sa stal dlžníkom voči žalobcovi.

14. Žalovaný poukázal aj na to, že k vyporiadaniu BSM došlo v súlade s § 150 Občianskeho zákonníka. Za pozemok, ktorý nadobudla vyporiadaním BSM manželka, žalovanému, zaplatila primeranú hodnotu na vyrovnanie jeho podielu. Prijatím primeraného protiplnenia sa majetok žalovaného v konečnom dôsledku žiadnym spôsobom nezmenil, došlo iba k modifikácii jeho štruktúry, pri zachovaní jeho pôvodnej hodnoty. Pokiaľ ide o byt, týmto úkonom nedošlo v majetkovej sfére žalovaného k reálnemu úbytku a žalovaný poukazuje aj na § 166 Exekučného poriadku, podľa ktorého aj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti je považovaný za samostatný predmet exekučného predaja. Žalovaný výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti X-CONSULT, s.r.o. v konaní preukázal, že jeho manželka v priebehu rokov 2007 až 2017 vykonávala podnikateľskú činnosť nielen na základe živnostenského

opatrenia, ale bola spoločníčkou uvedenej obchodnej spoločnosti a konateľkou, s čím boli spojené podnikateľské riziká. V tejto súvislosti žalovaný v konaní predložil aktuálny list vlastníctva č. XXX a č. XXX, kde je na nehnuteľnostiach zriadené exekučné právo, ktorým je vymáhaná pohľadávka, ktorú je povinná zaplatiť jeho manželka a ktorá vznikla v súvislosti s jej podnikateľskou činnosťou. Žalovaný zastáva názor, že zrušením a vyporiadaním BSM došlo k ochrane jeho majetku pred hroziacim podnikateľským rizikom vzhľadom na podnikateľskú činnosť manželky, ktoré správanie pred podaním návrhu nemožno považovať za správanie, ktorým by mal snahu poškodiť svojho veriteľa.

15. Žalovaný zastáva názor, že výška záväzkov voči žalobcovi významne presahuje aj hodnotu celého majetku, ktorý pred uzatvorením dohody o vyporiadaní BSM patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Keďže oddĺženie formou konkurzu sa odporúča práve dlžníkom, ktorí majú väčšie dlhy ako je ich majetok, žalovaný je toho názoru, že sú splnené všetky podmienky na oddĺženie a na preukázanie pokiaľ ide o jeho platobnú neschopnosť. V čase, keď žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie, žalovaný bol riadne zamestnaný, pričom prostriedky zrážané z jeho príjmu boli blokované v prospech žalobcu. Z príjmu zo zamestnania tak žalovanému ostala každý mesiac v priemere suma 640,- Eur, čo bolo nepostačujúce na pokrytie jeho bežných potrieb, ako aj výdavkov 5 člennej rodiny, vrátane 3 maloletých detí a z uvedeného dôvodu bol žalovaný nútený riešiť tento nepriaznivý stav podaním žiadosti na Centrum právnej pomoci Banská Bystrica na priznanie právnej pomoci v konaní o oddĺžení. Podľa žalovaného pri posudzovaní poctivého zámeru je potrebné brať do úvahy aj tú skutočnosť, že oddĺženie konkurzom je novo zavedený inštitút od 01.03.2017 a keďže k uzatvoreniu Dohody o vyporiadaní BSM došlo pred zavedením tohto inštitútu, nie je možné tvrdiť, že zo správania žalovaného pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, a teda že nemal poctivý zámer.

16. Podľa žalovaného nebolo v konaní sp. zn. 12Csp/169/2019 preukázané, že sa podieľal na financovaní výstavby rodinného domu a že sa podieľal na splácaní uvedeného úveru. Ako žalovaný uviedol na pojednávaní, jeho manželke na financovanie výstavby rodinného domu a splácanie úveru prispeli finančnou pomocou a peňažnými darmi jej rodinní príslušníci, o čom žalovaný na pojednávaní predložil listinné dôkazy, a to výpisy z účtov. Podľa žalovaného skutočnosťou, že jeho manželkou nebolo podané daňové priznanie, nie je preukázané, že podnikateľskú činnosť podľa živnostenského oprávnenia nevykonávala. Žalovaný poukazuje aj na to, že k podaniu návrhu na zrušenie BSM súdom za trvania manželstva dňa 17.10.2013 došlo viac ako 7 mesiacov pred vyplnením blankozmenky žalobcom, teda v čase, keď nemal povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 203.000,- Eur.

17. Žalovaný je toho názoru, že žalobca v konaní nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovaný pracovníčky žalobcu upozornil na to, že ak nedôjde k dohode, využije inštitút oddĺženia a zbaví sa svojich dlhov. Žalovaný pritom na preukázanie svojich tvrdení navrhol vykonať výsluch zamestnancov žalobcu, títo na pojednávaní vypočutí neboli. Žalovaný je toho názoru, že v konaní preukázal, že vždy mal snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich schopností a možností. Potom ako nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť zmenkový platobný rozkaz, žalovaný z dôvodu úprimnej snahy riešiť svoj dlh kontaktoval žalobcu a dostavil sa aj na osobné stretnutie so zamestnancami žalobcu dňa 21.12.2016, ktorú skutočnosť zhodne uvádzal v návrhu aj žalobca a predložil aj záznam o rokovaní s klientom dňa 21.12.2016. V priebehu následných rokovaní so žalobcom sa žalovaný snažil nájsť riešenie na možné zaplatenie dlhu, čo uviedol tak vo svojom písomnom vyjadrení, ako aj na pojednávaní. Žalobca s návrhmi žalovaného nesúhlasil, považoval ich za nedostatočné. Žalobca nesúhlasil so žiadnou z možností uhradenia dlhu, ktorú navrhol žalovaný a následne pristúpil k vymáhaniu dlhu exekúciou. Žalovaný nevyužil ani možnosť odísť na výsluhový dôchodok, naďalej zostal v služobnom pomere, kde mohol dosahovať vyšší mesačný príjem. Žalovaný preto zastáva názor, že aj na tieto skutočnosti, na správanie pred podaním návrhu, je nevyhnutné prihliadať pri posudzovaní poctivého zámeru. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti tak nebol v konaní preukázaný nepoctivý zámer žalovaného pri oddĺžení. Žalovaný pritom poukazuje aj na to, že aj bez uzatvorenia Dohody o vyporiadaní BSM by nastalo vyporiadanie zo zákona v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pričom pokiaľ ide o nehnuteľnosti, manželia sa stávajú ich podielovými spoluvlastníkmi s rovnými podielmi. Podľa žalovaného tak vykonaným dokazovaním nebol v konaní preukázaný jeho nepoctivý zámer pri oddĺžení, nebolo preukázané, že z jeho správania pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalobca uviedol, že súd prvej

inštancie v rozhodnutí podrobne a rozsiahlo uviedol jednotlivé procesné úkony vykonané zo strany súdu v rámci konania, z ktorých vyplýva nečinnosť žalovaného po dobu viac ako 3 rokov od začatia konania na súde prvej inštancie. Žalovaný je osobou s vysokoškolským právnym vzdelaním, a teda je schopný nielen prečítať si ustanovenia CSP, ale aj im náležite porozumieť. Podľa žalobcu v časových súvislostiach, t.j. kedy žalovaný bol tesne do pojednávania dňa 30.09.2021 absolútne nečinný, pričom bol súdom prvej inštancie opakovane upozorňovaný na následky neuplatnenia procesnej obrany včas, nemožno posúdiť uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania inak, ako len v celom rozsahu za dôvodné. V tomto smere je nevyhnutné zdôrazniť aj fakt, že žalovaný, ako ani jeho právna zástupkyňa na pojednávaní dňa 30.09.2021, neuviedli žiadne relevantné dôvody, pre ktoré svoje vyjadrenie, ako aj návrh na vykonanie dokazovania, neuplatnil včas. Žalovaný mal možnosť od septembra 2018 podať svoje vyjadrenie a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktorú možnosť žalovaný jednoducho nevyužil a prvýkrát vyjadrenie k žalobe bolo predložené súdu prvej inštancie právnou zástupkyňou žalovaného necelých 18 hodín pred nariadeným pojednávaním dňa 30.09.2021. Pokiaľ ide o neprihliadnutie na vykonanie dokazovania - výsluchu manželky žalovaného, je potrebné uviesť, že nemožno mať za to, že tento návrh žalovaného na vykonanie dôkazu bol reakciou na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, keďže na pojednávaní právny zástupca žalobcu v rámci svojho prednesu zhodného s podanou žalobou, neuviedol nové skutočnosti a tvrdenia, ktoré by mohli podmieňovať vykonanie ďalšieho dokazovania. K námietke žalovaného, že z ústnosti pojednávania vyplýva aj jeho oprávnenie uviesť skutočnosti na jeho obranu až na pojednávaní, hoci aj prvýkrát, žalobca uviedol, že sa nejedná v danom prípade o oprávnenie žalovaného, ale tomuto predchádza celý rad procesných úkonov a povinností strán podľa § 167 CSP, a to všetko pri dodržaní zásady podľa čl. 8 CSP. To, že žalovaný sa bez vážneho dôvodu alebo osobitného dôvodu spoliehal iba na svoj prednes v rámci pojednávania dňa 30.09.2021, resp. písomné podanie doručené súdu prvej inštancie necelých 18 hodín pred pojednávaním, nemožno považovať za nič iné, ako len neskoré uplatnenie jeho procesnej obrany. V predmetnej veci pritom neexistujú žiadne také konkrétne okolnosti, ktoré by boli dôvodom pre to, aby súd mal prihliadnuť na neskoro uplatnenú procesnú obranu žalovaného.

19. Žalobca má za to, že žalovaný ako avalista zo zmenky bol riadne oboznámený o vyplnení blankozmenky a mal plnú vedomosť o jeho povinnosti z toho vyplývajúcej. Žalobca oznámením o vyplnení blankozmenky zo dňa 03.06.2014, zaslaným na adresu vystaviteľa zmenky a na adresu žalovaného ako avalistu, oznámil obom zmenkovo zviazaným osobám vyplnenie blankozmenky a vyzval ich na úhradu ich splatného záväzku. Oznámenie bolo vystaviteľovi zmenky uložené na pošte dňa 06.06.2016, ktoré si vystaviteľ zmenky prevzal dňa 23.06.2014. Žalovanému bolo uložené na pošte dňa 09.06.2016 a následne bolo oznámenie vrátené žalobcovi dňa 30.06.2014 z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote. Z uvedeného vyplýva, že Oznámenie sa dostalo do sféry dispozície žalovaného dňa 09.06.2014 a týmto dňom mal žalovaný objektívnu možnosť sa oboznámiť s obsahom doručovaného Oznámenia. Oznámenie bolo žalobcom zasielané na adresu pre doručovanie a komunikáciu určenú žalovaným v Dohode o vydaní a vyplnení blankozmenky, ktorá adresa je i k dnešnému dňu adresou pobytu žalovaného, na ktorej sa zdržiava. Oznámenie bolo doručené dňa 23.06.2014 vystaviteľovi zmenky a vzhľadom na výšku záväzku je možné s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že štatutári o tom riadne informovali 100% akcionára, a teda o vyplnení zmenky a jej splatnosti sa žalovaný s najväčšou pravdepodobnosťou dozvedel aj po prevzatí Oznámenia vystaviteľom zmenky. Podľa žalobcu tak bolo v konaní jednoznačne preukázané, že žalovaný od 09.06.2014, t.j. necelých 5 mesiacov pred podpisom Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 05.11.2014, mal vedomosť o jeho záväzku plniť žalobcovi zo zmenky.

20. Žalobca poukázal aj na to, že podstata vyporiadania BSM a následkov z neho vyplývajúcich spočíva v tom, že pôvodne bol žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti 1/ a nehnuteľnosti 2/, pričom po vyporiadaní sa stal iba podielovým vlastníkom na nehnuteľnosti 2/ a peniaze, o ktorých tvrdí, že sa jednalo o primerané protiplnenie, mohli byť spotrebované alebo s nimi inak naložené, a teda nepostihnuteľné exekúciou. V dôsledku vyporiadania BSM tak z bonitného majetku pôvodne patriaceho do BSM sa väčšina majetku dostala do výlučného vlastníctva manželky, ktorá by už nebola postihnuteľná exekúciou pre neexistenciu vlastníckeho práva žalovaného ako povinného z exekúcie. Bez dohody o vyporiadaní BSM by bol záväzok žalovaného voči žalobcovi uspokojovaný z celého majetku pôvodne patriaceho do BSM. Z praxe pritom vyplýva, že predaj spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti je jednak časovo zdĺhavejším, ale hlavne výťažok z neho prípadne získaný je niekoľkonásobne nižší. Žalobca poukázal aj na to, že žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal primeranosť protiplnenia za jeho majetok pri vyporiadaní BSM. Podľa žalobcu žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, ako

uhrádzal po využití finančných darov spolu s manželkou úver, keď spoločne s manželkou uzatvorili so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere a je veľmi málo pravdepodobné, že výstavbu rodinného domu a jeho technické zabezpečenie mohla financovať iba manželka z 5 darov a z rodičovského príspevku, resp. materskej dávky. Žalovaný tvrdí, že prednášal žalobcovi návrhy na riešenie situácie, s ktorými žalobca nesúhlasil, pričom nesúhlas bol náležite žalobcom odôvodnený, keďže návrhy neposkytovali dostatočnú istotu pre žalobcu, ale žalovaný netvrdí a už vôbec nepreukázal, akým spôsobom mal snahu riešiť jeho záväzok po nesúhlase žalobcu s prvotnými návrhmi.

21. Žalovaný v odvolacej replike zopakoval tvrdenia týkajúce sa uplatnenia sudcovskej koncentrácie konania. Žalovaný tiež uviedol, že žalobca v konaní neuvádzal tvrdenia ohľadom zaslania Oznámenia o vyplnení blankozmenky a jeho uložení a tieto tvrdenia neboli ani podporené dôkazmi. Toto tvrdenie žalobca uviedol až v odvolaní. Podľa žalovaného pritom neobstojí právny názor žalobcu, že stačí, ak Oznámenie sa dostalo do sféry dispozície žalovaného. V ostatnom žalovaný v zásade zopakoval tvrdenia a argumenty uvedené v odvolaní.

22. Žalobca v odvolacej duplike v zásade zopakoval tvrdenia a argumenty uvedené vo vyjadrení k odvolaniu.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.06.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

24. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 4OkK/24/2018 zo dňa 17.01.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 16/2018, deň vydania 23.01.2018, rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného a zároveň rozhodol o oddĺžení žalovaného.

25. Podanou žalobou sa žalobca ako veriteľ dotknutý oddĺžením žalovaného domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného, keď nepoctivosť zámeru žalovaného videl v tom, že žalovaný postupne svojím konaním podstatne zmenšoval svoj majetok a tým sa sám úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh a zo správania žalovaného pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa, pretože pri chronologickom usporiadaní úkonov žalovaného je jasné, že šlo o vopred dobre premyslený mechanizmus, ktorého účelom bolo znemožnenie uspokojenia jeho záväzkov voči tretím osobám, keďže:

- pohľadávka spoločnosti DAVICOR, a.s. vyplývajúca zo Zmluvy o kontokorentnom úvere bola splatná ku dňu 31.03.2013 - žalovaný ako 100 %-ný akcionár o tom nepochybne vedomosť mal a taktiež i jeho manželka, ktorá v tomto čase zastávala funkciu člena dozornej rady spoločnosti DAVICOR, a.s.;
- dňa 15.07.2013 manželke oprávneného vzniklo živnostenské oprávnenie, na základe ktorého návrhom zo dňa 16.10.2013 žalovaný podal návrh na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva;
- dňa 12.12.2013 bolo bezpodielové spoluvlastníctvo žalovaného a jeho manželky právoplatne zrušené;
- dňa 02.06.2014 sa Zmenka znejúca na sumu 203.000,- EUR stala splatnou;
- dňa 16.09.2014 Okresný súd Bratislava V vydal zmenkový platobný rozkaz č.k. 4Zm/251/2014-16;
- dňa 05.11.2014 žalovaný a jeho manželka uzatvorili Dohodu o vyporiadaní BSM;
- dňa 03.11.2015 Okresný súd Bratislava V vydal rozsudok č.k. 1CbZm/533/2014-107, ktorý ponechal zmenkový platobný rozkaz v platnosti;
- dňa 07.09.2016 bol rozsudok Okresného súdu Bratislava V potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k.: 3CoZm/5/2016-130;
- dňa 23.03.2017 nadobudol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.09.2016, č. k. 3CoZm/5/2016-130 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.11.2015, č.k.: 1CbZm/533/2014-107 právoplatnosť;
- dňa 31.03.2017 žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie;
- dňa 10.01.2018 žalovaný podal návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného;
- dňa 24.01.2018 bol vyhlásený konkurzu na majetok žalovaného.

26. Podľa § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

27. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného toku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

28. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnúť, najmä ak by to vyžadovala nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

29. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď žalobe vyhovel, pričom v konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil porušenie práva na spravodlivý proces, ani inú vadu konania a nezistil ani vady týkajúce sa procesných podmienok.

30. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a vzhľadom na obsahové vymedzenie odvolania dopĺňa ďalšie dôvody.

31. Žalovaný v odvolaní namietal postup súdu prvej inštancie, ktorý aplikujúc sudcovskú koncentráciu konania neprihliadal na skutočnosti a dôkazy predložené žalovaným dňa 29.09.2021 a predložené na pojednávaní dňa 30.09.2021 a žalovaný mal za to, že uplatnené prostriedky procesnej obrany nevyžadovali nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu prvej inštancie a vychádzajúc zo zásady ústnosti pojednávania, ako aj práva žalovaného vyjadriť sa na pojednávaní k prednesu žalobcu, súd prvej inštancie mal na žalovaným uplatnené prostriedky procesnej obrany prihliadať.

32. Pre civilné sporové konanie je charakteristické, že úspech v spore závisí od správnej a včasnej procesnej aktivity strany sporu. Procesnú aktivitu strana realizuje uplatňovaním prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sú podľa § 149 CSP najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany podliehajú koncentrácii konania, a preto strany sú podľa § 153 ods. 1 CSP povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje v dvoch podobách, a to ako koncentrácia sudcovská, ktorá je v diskrečnej právomoci súdu a ako koncentrácia zákonná, ktorá je pre súd a strany sporu obligatórna.

33. Súd prvej inštancie aplikoval sudcovskú koncentráciu konania s poukazom na to, že žalovaný sa v určenej lehote k žalobe a prílohám nevyjadril, žalovaného súd prvej inštancie opakovane poučoval o následkoch sudcovskej koncentrácie a žalovaný sa vyjadril až deň pred nariadeným pojednávaním, pričom argumentáciu žalovaného o ústnosti pojednávania a o tom, že súd prvej inštancie mal a mohol sa so skutočnosťami a dôkazmi žalovaného oboznámiť, súd prvej inštancie nevyhodnotil ako vážny dôvod, pre ktorý by nebolo možné predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany skôr na základe výziev súdu prvej inštancie, keď súd a aj žalovaný majú mať dostatok času oboznámiť sa s prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany strany sporu, tieto posúdiť a vyhodnotiť vo vzťahu k argumentácii druhej strany v konaní.

34. Sudcovská koncentrácia konania znamená, že súd nemusí prihliadnúť na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu tak, ako to upravuje

ustanovenie § 153 ods. 2 CSP. Uplatnenie diskrečného práva súdu teda závisí od okolností konkrétnej veci a oneskorené predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany môže súd ospravedlniť na základe objektívnych alebo subjektívnych kritérií.

35. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že po zaplatení súdneho poplatku zo žaloby, súd prvej inštancie dňa 08.08.2018 doručoval žalovanému žalobu spolu s prílohami a uznesením č.k. 2Odi/1/2018-69 zo dňa 31.07.2018, ktorým žalovaného vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť, pričom v uznesení súd prvej inštancie citoval aj ustanovenie § 153 ods. 1, 2 CSP. Súd prvej inštancie teda postupoval podľa § 167 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého, ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk a spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Písomnosti súd prvej inštancie doručoval žalovanému na evidovanú adresu trvalého pobytu, keď aj v zmysle § 106 ods. 1 písm. a) CSP fyzickej osobe súd doručuje písomnosti na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky a doručujúcim orgánom bol poštový podnik tak, ako to upravuje § 107 ods. 1 písm. a) CSP. Dňa 04.09.2018 bola zásielka vrátená späť súdu prvej inštancie s oznámením poštového doručovateľa, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote.

36. Dňa 06.09.2018 súd prvej inštancie žiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, Obvodné oddelenie PZ Banská Bystrica - východ o zistenie pobytu žalovaného, t.j. či sa zdržiava na adrese Dolná Mičiná 90 a ak nie, žiadal, aby od susedov, prípadne iných osôb bola zistená adresa, na ktorej sa žalovaný zdržiava, a teda súd prvej inštancie robil v zmysle § 116 ods. 1 CSP úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Oznámením zo dňa 16.10.2018, doručeným dňa 24.10.2018, bolo súdu prvej inštancie oznámené, že bol zistený pobyt žalovaného a šetrením na adrese Q. B. XX bolo od žalovaného zistené, že sa zdržiava na adrese trvalého bydliska. Keďže žalovanému sa žalobu spolu s prílohami na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR doručiť nepodarilo a vykonaným šetrením iná adresa pobytu žalovaného zistená nebola, dňa 08.11.2018 súd prvej inštancie na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu zverejnil Oznámenie o podanej žalobe, na základe čoho v súlade s § 116 ods. 2 CSP po 15 dňoch od zverejnenia Oznámenia, t.j. dňom 26.11.2018, žaloba sa považovala za doručенú žalovanému, a to aj vtedy, ak sa žalovaný ako adresát o tom nedozvedel.

37. Dňa 31.07.2019 súd prvej inštancie na prejednanie veci samej určil pojednávanie na deň 12.09.2019, pričom písomné Predvolanie na pojednávanie obsahovalo poučenie o tom, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP) a na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP).

38. Dňa 08.08.2019 súd prvej inštancie vydal Upovedomenie, že pojednávanie určené na deň 12.09.2019 odročuje na deň 19.09.2019 z dôvodu kolízie termínov pojednávanií súdu.

39. Dňa 09.09.2019 bol do podateľne súdu prvej inštancie doručený e-mail žalovaného s predmetom: Žiadosť o odročenie, sp. zn. 2Odi/1/2018, v ktorom žalovaný žiadal o odročenie pojednávania, ktoré sa má uskutočniť dňa 12.09.2019, keď žiadosť o odročenie pojednávania odôvodňuje dôležitou skutočnosťou - vyriešením predbežnej otázky, a to právoplatné vyriešenie právnych otázok priamo súvisiacich s prejednávanou vecou, ide o konanie o určenie neúčinnosti právnych úkonov v právnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12Csp/162/2016, uvedená vec je v tomto čase predmetom odvolacieho konania na Krajskom súde v Banskej Bystrici a v prílohe žalovaný si dovoľuje zaslať odvolanie, z ktorého kontextu je zrejmá priama súvislosť s podaným návrhom na zrušenie oddĺženia a z neho vyplývajúce riešenie priamo súvisiacich právnych otázok.

40. Dňa 16.09.2019 bol do podateľne súdu prvej inštancie doručený e-mail žalovaného, s predmetom: Žiadosť o odročenie, sp. zn. 2Odi/1/2018, v ktorom žalovaný žiadal o odročenie pojednávania, ktoré sa má uskutočniť dňa 19.09.2019, keď žiadosť o odročenie pojednávania odôvodňuje dôležitou skutočnosťou - vyriešením predbežnej otázky, a to právoplatné vyriešenie právnych otázok priamo súvisiacich s prejednávanou vecou, ide o konanie o určenie neúčinnosti právnych úkonov v právnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12Csp/162/2016, uvedená vec je v tomto čase predmetom odvolacieho konania na Krajskom súde v Banskej Bystrici a v prílohe žalovaný si dovoľuje zaslať odvolanie, z ktorého kontextu je zrejmá priama súvislosť s podaným návrhom na zrušenie oddĺženia a z neho vyplývajúce riešenie priamo súvisiacich právnych otázok.

41. Uznesením č. k. 2Odi/1/2018-107 zo dňa 22.09.2019 súd prvej inštancie konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12Csp/162/2016, v ktorom konaní sa na návrh žalobcu rozhodovalo o odporovateľnosti právneho úkonu, ktorým úkonom bola Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorená dňa 05.11.2014 medzi žalovaným a jeho manželkou. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41CoKR/6/2020-154 zo dňa 22.04.2020 odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania žalobcom.

42. Dňa 30.09.2020 súd prvej inštancie určil termín pojednávania na deň 13.11.2020, pričom písomné Predvolanie na pojednávanie obsahovalo poučenie o tom, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP) a na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP). Spolu s predvolaním súd prvej inštancie doručoval žalovanému Oznámenie, v ktorom mu uviedol, že vzhľadom k tomu, že sa k žalobe nevyjadril v súdom určenej lehote, dáva mu opätovne do pozornosti ustanovenie § 153 ods. 1, 2 CSP a následne súd prvej inštancie v Oznámení citoval ustanovenie § 153 ods. 1, 2 CSP. Písomnosti boli žalovanému listinne doručené dňa 23.10.2020, pričom od 05.10.2020 bola poštová zásielka uložená.

43. Dňa 03.11.2020 bol do podateľne súdu prvej inštancie doručený e-mail žalovaného, ktorým žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že nastupuje do domácej karantény a v ktorom tiež uviedol, že zároveň by sa rád k veci návrhu vyjadril, no v jeho spise, nevie z akého dôvodu, chýba samotný návrh, preto chce poprosiť o zaslanie návrhu e-mailom, tak aby aspoň tento čas v karanténe využil na spracovanie a doručenie vyjadrenia k veci.

44. Dňa 05.11.2020 súd prvej inštancie e-mailom žalovaného žiadal o preukázanie dôvodu, pre ktorý žiada odročiť pojednávanie a zároveň mu oznámil, že návrh mu bol v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP doručovaný na vyjadrenie na adresu trvalého bydliska, kde sa podľa ďalších šetrení vykonaných súdom aj zdržiava, zásielku súd preto považuje za doručenú a z uvedeného dôvodu nie je jeho požiadavka na doručenie žaloby e-mailom opodstatnená a dôvodná, navyše je tento spôsob doručenia žaloby v rozpore s príslušnými ustanoveniami CSP.

45. Dňa 10.11.2020 žalovaný osobne do podateľne súdu prvej inštancie doručil žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti. Následne súd prvej inštancie pojednávanie určené na deň 13.11.2020 z dôvodu preukázanej práceneschopnosti žalovaného zrušil.

46. Dňa 27.08.2021 súd prvej inštancie na prejednanie veci samej určil termín pojednávania na deň 30.09.2021, pričom písomné Predvolanie na pojednávanie obsahovalo poučenie o tom, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP) a na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP). Predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému listinne doručené dňa 20.09.2021, keď zásielka bola od dňa 02.09.2021 uložená na pošte tak, ako to vyplýva z údajov

Informácie o výsledku doručenia listinného rovnopisu nachádzajúcej sa na č. I. 178 listinnej podoby spisu.

47. Dňa 29.09.2021 o 16:29 hod. bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie žalovaného k návrhu v rozsahu 7 strán, spracované jeho právnu zástupkyňou, v podaní bolo označených a k podaniu pripojených 9 listinných príloh a v podaní ako dôkaz bol označený aj výsluch manželky žalovaného ako svedkyne.

48. Civilný sporový poriadok spočíva na základných princípoch vyjadrených v čl. 1 až čl. 18 CSP, ktoré tvoria rámec výkladových pravidiel, v súlade s ktorými majú byť aplikované a interpretované právne normy Civilného sporového poriadku. Základné princípy sú rovnocenné a ich poradie nevyjadruje ich dôležitosť. K základným princípom Civilného sporového poriadku tak patrí aj princíp procesných povinností a procesných bremien upravený v čl. 8 CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. K základným princípom patrí aj princíp arbitrárneho poriadku a princíp koncentračný upravený v čl. 10 CSP, podľa ktorého strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu, súd dohliada na riadny priebeh konania, určuje lehoty a ukladá potrebné opatrenia a súd môže určiť záväzné procesné lehoty na niektoré procesné úkony a k základným princípom patrí aj princíp hospodárnosti konania upravený v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

49. Jedným z inštitútov, ktorého účelom je dosiahnuť rýchlosť a hospodárnosť civilného sporového konania, je práve sudcovská koncentrácia konania, a teda aj sudcovská koncentrácia má zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Preto, ak súd prvej inštancie doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami, aby sa k nej v súdom určenej lehote písomne vyjadril a uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak súd prvej inštancie pri doručovaní žaloby v uznesení č.k. 2ODi/1/2018-69 zo dňa 31.07.2018 žalovaného poučil o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, ak súd prvej inštancie žalovaného ako stranu sporu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania opakovane poučoval v každom predvolaní na pojednávanie a ak súd prvej inštancie žalovaného aj osobitne poučil o následkoch sudcovskej koncentrácie a ak žalovaný súdu prvej inštancie vyjadrenie k žalobe doručil, a teda prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku uplatnil až podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021 v neskorších popoludňajších hodinách, pričom na prejednanie veci samej bol súdom prvej inštancie určený termín pojednávania na deň 30.09.2021 o 10.00 hod., zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd je toho právneho názoru, že ak by žalovaný konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, mohol tieto prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku predložiť už skôr, a preto zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd je toho názoru, že nešlo o včas uplatnené prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku.

50. Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že súd prvej inštancie sa mal a mohol s jeho podaním oboznámiť a že pripojené listinné dôkazy, vrátane výsluchu žalovaného na pojednávaní, tiež nevyžadovali nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že v civilnom sporovom konaní súd rozhoduje spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv, pričom Civilný sporový poriadok spočíva na princípe formálnej pravdy, a teda súd v civilnom sporovom konaní rozhoduje v rozsahu splnenia povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti strán. Preto nebol to prioritne súd prvej inštancie, ktorý sa mal „oboznámiť“ s vyjadrením žalovaného, ale bol to žalobca ako strana sporu, ktorý v súlade s princípom kontradiktórnosti upraveným v čl. 9 CSP, podľa ktorého strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon, mal právo a mal možnosť v zákonom určenom rozsahu sa s podaním žalovaného oboznámiť a vyjadriť k nemu svoje stanovisko a keďže šlo o vyjadrenie žalovaného k žalobe, tento rozsah bol daný ustanovením § 167 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak žalovaný uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná alebo súd neurobí iné vhodné opatrenia, súd doručí vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a umožní mu vyjadriť sa v lehote určenej súdom a žalobca uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť a súd poučí žalobcu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania. Prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku uplatnené žalovaným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa

29.09.2021, teda najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení žalobcu a návrhy na vykonanie listinných dôkazov si tak vyžadovali ďalší úkon súdu prvej inštancie, a to doručenie podania žalovaného a listinných dôkazov žalobcovi a poskytnutie možnosti žalobcovi na vyjadrenie k nim a aby súd prvej inštancie mohol tieto úkony vykonať, vyžadovalo by si to aj odročenie pojednávania určeného na deň 30.09.2021, pretože do termínu pojednávania nebolo reálne možné tieto úkony vykonať tak, aby boli dodržané stanovené lehoty. Pre úplnosť veci odvolací súd udáva, že ak by sa žalobca k vyjadreniu žalovaného vyjadril, nasledoval by postup súdu prvej inštancie podľa § 167 ods. 4 CSP, teda repliku žalobcu by doručoval žalovanému do vlastných rúk a umožnil mu, aby sa v určenej lehote vyjadril a až následne by bolo možné určiť ďalší termín pojednávania na prejednanie veci samej. Odvolací súd preto vyhodnocuje ako správny postup súdu prvej inštancie, keď aplikujúc sudcovskú koncentráciu konania neprihliadal na tvrdenia a argumenty uvedené žalovaným v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021 a neprihliadal na návrhy na dokazovanie listinnými dôkazmi označenými a pripojenými k tomuto podaniu.

51. K princípom Civilného sporového poriadku patrí aj princíp ústnosti upravený v čl. 12 CSP, podľa ktorého na prejednanie vecí sa nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak. Princíp ústnosti má aj ústavnoprávne vyjadrenie, a to v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadríť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Princíp bezprostrednosti a ústnosti však nie je absolútny a konanie neprebíha len v bezprostrednej a ústnej komunikácii strán so súdom, ale celé civilné sporové konanie obsahuje i prvky písomnosti a komunikácie medzi stranami, ktorá je sprostredkovaná súdom. Predovšetkým samotná žaloba, doručením ktorej sa podľa § 156 CSP konanie začína, sa podáva písomne, pričom jej písomné vyhotovenie doručuje súd žalovanému ako druhej strane sporu a následne vyjadrenie žalovaného sa doručuje žalobcovi a následne jeho vyjadrenie žalovanému tak, ako to upravuje ustanovenie § 167 CSP. Hoci by takéto prípravné úkony mohli viesť k tomu, že by bol súd schopný o veci rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, v dôsledku ústavnoprávnych východísk je nevyhnutné nariadenie pojednávania, teda bezprostrednej a ústnej komunikácie strany konania so súdom tak, aby bolo zachované právo strany na ústnom a bezprostrednom prejednaní veci, a to vždy na tom súde, ktorý je vo veci príslušný rozhodnúť (porovnaj: Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 655 s.),

52. Aj princíp ústnosti je však len jedným zo základných princípov tvoriacich rámec výkladových pravidiel Civilného sporového poriadku, a preto je potrebné aplikovať a interpretovať ho nielen jednotlivo, ale aj v súlade s ostatnými princípmi, na ktorých Civilný sporový poriadok spočíva, ako aj v kontexte ostatných ustanovení Civilného sporového poriadku. Preto, hoci súd v zásade na každé prejednanie vecí samej nariaďuje ústne pojednávanie, princíp ústnosti nie je možné vykladať a ponímať tak, že strana sporu až na ústnom pojednávaní bude uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd je totiž podľa § 178 ods. 2 CSP povinný predvolať doručiť strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu na pojednávanie, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa pojednávanie bude konať a za súčasť prípravy na pojednávanie je potrebné považovať aj oboznámenie sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany, vrátane vedomosti o tom, že bude vykonávaný dôkaz výsluchom svedka, prípadne že bude vykonaný dôkaz výsluchom strany, aby druhá strana konania mohla sa na vykonanie takého dôkazu pripraviť. Účelom ústneho pojednávania nemá byť „prekvapiť“ protistranu novými tvrdeniami, argumentami a dôkazmi, pretože potom by princíp koncentrácie strácal na význame. Strany síce môžu prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatňovať až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, čomu zodpovedá aj zákonná koncentrácia konania upravená v ustanovení § 154 CSP a hoci zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, táto je sprísňovaná práve uplatnením sudcovskej koncentrácie konania. Nie je totiž želané, aby strana sporu predkladala nové skutkové tvrdenia a nové dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na určenie ďalšieho pojednávania.

53. Samozrejme nemožno vylúčiť, že predloženie skutkového tvrdenia alebo dôkazného návrhu až na pojednávaní je v konkrétnom prípade dôvodné, napr. ak je bezprostrednou reakciou na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania alebo ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať a ktoré vyšli najavo až potom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Skutočnosti a dôkazy označené a predložené žalovaným na

pojednávani dňa 30.09.2021 však neboli reakciou na nové skutočnosti alebo nové dôkazy označené a predložené žalobcom, keďže žalobca (právny zástupca žalobcu) na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 30.09.2021 neuviedol žiadne také skutočnosti a ani neoznačil žiadne také dôkazy, ktoré by už predtým neuviedol alebo neoznačil v žalobe, ale skutočnosti a dôkazy označené a predložené žalovaným na pojednávaní dňa 30.09.2021 boli v zásade reprodukciou tvrdení uvádzaných v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021. Záveru, že princíp ústnosti nie je možné vykladať tak, ako to robí žalovaný, svedčí aj ustanovenie § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania. Ak by strany sporu až na pojednávaní v celom rozsahu mohli uvádzať skutočnosti a predkladať dôkazy, ktoré mohli predložiť už skôr, nebolo by možné pojednávanie pripraviť tak, aby súd rozhodol spravidla na jedinom pojednávaní.

54. Pokiaľ ide o právo žalovaného vyjadriť sa na pojednávaní k prednesu žalobcu tak, ako to upravuje § 181 ods. 1 veta druhá CSP, odvolací súd zdôrazňuje, že ide o právo, nie povinnosť žalovaného, keďže podľa zákonnej úpravy § 181 ods. 1 in fine CSP strana, teda tak žalobca, ako aj žalovaný, môžu odkázať na svoje písomné podania. Právo žalovaného vyjadriť sa na pojednávaní k prednesu žalobcu je prejavom princípu rovnosti strán upraveným v čl. 6 CSP a súčasne aj výrazom základného princípu civilného sporového konania podľa čl. 9 CSP, v zmysle ktorého má strana právo oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môže k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon. Týmto právom žalovaného však nie sú a ani nemôžu byť dotknuté ostatné ustanovenia Civilného sporového poriadku, ako ani jeho základné princípy, a teda nemôžu byť popreté ani ustanovenia o koncentrácii konania, či už koncentrácii sudcovskej alebo koncentrácii zákonnej. Ustanovenie § 181 ods. 1 CSP je vyjadrením princípu ústnosti pojednávania, avšak ani toto zákonné ustanovenie nie je možné vykladať bez kontextu ostatných ustanovení a princípov civilného sporového konania, a preto ak žalovaný pri uplatnení práva vyjadriť sa k prednesu žalobcu uplatní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré mohol predložiť už skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, je v diskrečnej právomoci konajúceho súdu na tieto aplikovať sudcovskú koncentráciu konania.

55. Princíp ústnosti a právo žalovaného vyjadriť sa na pojednávaní k prednesu žalobcu preto nie je možné vykladať tak, že súd musí prihliadať na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana v procesnom postavení žalovaného uplatní na pojednávaní, ale je potrebné tieto zákonné ustanovenia vykladať tak, že aj na takto uplatnené prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany sa v celom rozsahu vzťahuje sudcovská koncentrácia konania. Pretože skutočnosti a dôkazy označené a predložené žalovaným na pojednávaní dňa 30.09.2021 boli v zásade reprodukciou tvrdení uvádzaných v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021 a hlavne v celom rozsahu boli reakciou na podanú žalobu, zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd je toho právneho názoru, že ak by žalovaný konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, mohol tieto prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku predložiť už skôr, a preto zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd je toho názoru, že nešlo o včas uplatnené prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku. Keďže tieto tvrdenia a argumenty boli v celom rozsahu reakciou na podanú žalobu a v zásade boli reprodukciou tvrdení a argumentov uvedených v písomnom podaní žalovaného zo dňa 29.09.2022, z hľadiska potreby vykonania ďalších úkonov súdu prvej inštancie a potreby odročenia pojednávania nariadeného na deň 30.09.2021 platia závery uvedené pri písomnom podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021, t.j. súd prvej inštancie by musel žalobcovi dať možnosť na uplatnenie jeho práva s týmito sa oboznámiť, ako aj možnosť na uplatnenie jeho práva vyjadriť k nim svoje stanovisko, a to v rozsahu zodpovedajúcom právu na repliku žalobcu, pričom bez odročenia pojednávania určeného na deň 30.09.2021 by nebolo reálne možné tieto úkony vykonať tak, aby boli dodržané procesné lehoty. Odvolací súd preto vyhodnocuje ako správny postup súdu prvej inštancie, keď aplikujúc sudcovskú koncentráciu konania neprihliadal na tvrdenia a argumenty uvedené žalovaným na pojednávaní konanom dňa 30.09.2021.

56. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukázal na to, že podľa ustálenej súdnej praxe platí, že aj na neskôr predložené prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany môže súd prihliadnuť, a to najmä ak účastník nebol zastúpený právnym zástupcom a nerozoznal potrebu tvrdiť určité skutočnosti alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností, pričom žalovaný nebol v súdnej veci právne zastúpený a potom, ako si splnomocnil právneho zástupcu, došlo jeho prostredníctvom k písomnému vyjadreniu k žalobe, ako aj k prednesu na pojednávaní, odvolací súd udáva, že bolo právom žalovaného zvoliť si v tomto civilnom sporovom konaní zástupcu a udeliť mu splnomocnenie,

a bolo na žalovanom, či a kedy toto právo využije. Samotná skutočnosť, že žalovaný udelil písomné splnomocnenie advokátke až dňa 27.09.2021 preto nemôže byť vážnym objektívnym a ani subjektívnym dôvodom, aby súd prihliadal na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré žalovaný svojou právnou zástupkyňou uplatnil dňa 29.09.2021 a dňa 30.09.2021. Navyše, v súdnej veci nebolo sporné a žalovaný nikdy nepoprel, že sám má vysokoškolské právnické vzdelanie a aj keď nemusí ovládať a poznať celý právny poriadok, je ťažko uveriteľné, že by nemal aspoň minimálnu vedomosť o tom, že na výzvy a požiadavky súdu má strana sporu reagovať a že ak tak neurobí, môžu nastúpiť sankcie a dôsledky s tým spojené.

57. K tvrdeniu žalovaného v odvolaní, že sa pojednávania dňa 30.09.2021 osobne zúčastnil a bolo dôvodné, aby ho súd vypočul, odvolací súd udáva, že výsluch strany je podľa § 187 ods. 1, 2 CSP dôkazným prostriedkom a podľa § 195 ods. 1 CSP na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak. Návrhmi na vykonanie dôkazov strana sporu plní svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazná povinnosť strany sporu nadväzuje na povinnosť tvrdenia, keď povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi patrí k základným princípom civilného sporového konania upraveným v čl. 8 CSP. Aby strana mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia, a preto dôkaznej povinnosti má a musí vždy predchádzať povinnosť tvrdenia. Pretože súd prvej inštancie správne aplikoval sudcovskú koncentráciu konania, keď neprihliadal na tvrdenia a argumenty uvedené žalovaným v písomnom podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021, ako aj na tvrdenia a argumenty uvedené právnou zástupkyňou žalovaného na pojednávaní dňa 30.09.2021, odvolací súd vyhodnocuje ako správny postup súdu prvej inštancie ak na pojednávaní dňa 30.09.2021 nevykonal výsluch žalovaného ako výsluch strany, t.j. nevykonal tento dôkaz, keďže tomuto dôkazu nepredchádzalo žiadne tvrdenie, na ktoré by tento dôkaz mal byť vykonaný. Dokazovanie v civilnom sporovom konaní totiž nemá slúžiť na to, aby z dôkazov boli vyvodzované alebo zisťované tvrdenia, dôkaz má slúžiť na preukázanie, prípadne popretie už uvedených tvrdení. Navyše, ako už bolo odvolacím súdom uvedené, súčasťou lehoty na prípravu na pojednávanie je aj oboznámenie sa s návrhmi protistrany na dôkazy a žalobca najmenej 5 dní pred pojednávaním určeným na deň 30.09.2021 s takýmto návrhom žalovaného na dokazovanie oboznámený nebol. Obdobne tieto závery platia aj pre dôkaz výsluchom svedka, a to manželky žalovaného a nič na tomto závere nemení ani skutočnosť, že v podanej žalobe dôkaz výsluchom manželky žalovaného označil aj žalobca, keďže je vždy na konajúcom súde, aby rozhodol, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP) a žalovaný do nariadenia pojednávania na deň 30.09.2021 tvrdenia žalobcu nepoprel, tieto boli nesporné a na nesporné tvrdenia sa dôkazy nevykonávajú. Navyše, ak strana navrhne výsluch svedka, podľa § 197 ods. 1 CSP zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní a o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu. Žalovaný v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021 ani len netvrdil, že na pojednávanie určené na deň 30.09.2021 zabezpečí prítomnosť svojej manželky a rovnako ani len netvrdil, že by o tejto skutočnosti vopred upovedomil žalobcu ako protistranu. Odvolací súd preto vyhodnocuje ako správny postup súdu prvej inštancie, keď na pojednávaní dňa 30.09.2021 dôkaz výsluchom manželky žalovaného ako svedkyne nevykonal.

58. K tvrdeniu žalovaného v odvolaní, že listinné dôkazy označené a predložené žalovaným spolu s podaním doručeným dňa 29.09.2021 a predložené žalovaným na pojednávaní nevyžadovali nariadenie ďalšieho pojednávania, ani vykonanie ďalších úkonov súdu prvej inštancie, odvolací súd udáva, že konštatované závery, že dôkaznému bremenu má predchádzať unesenie bremena tvrdenia, sa vzťahujú aj na dôkaz listinou a nič na tomto závere nemení ani skutočnosť, že v zmysle § 204 CSP dôkaz listinou sa vykonáva tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah. Odvolací súd preto vyhodnocuje ako správny postup súdu prvej inštancie, keď na pojednávaní dňa 30.09.2021 nevykonal dôkaz listinami označenými a predloženými žalovaným.

59. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v okolnostiach súdnej veci správne vyhodnotil, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatnené žalovaným písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021 a uplatnené na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 30.09.2021 neboli uplatnené včas a žalovaný ich mohol predložiť už skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania a prihliadnutie na tieto prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany žalovaného by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonanie ďalších úkonov súdu prvej inštancie a súd

prvej inštancie nepresadil princíp hospodárnosti na úkor spravodlivosti a právnej istoty, ale postup súdu prvej inštancie zodpovedal aplikácii sudcovskej koncentrácie konania.

60. Pretože súd prvej inštancie správne aplikoval sudcovskú koncentráciu konania na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatnené žalovaným, pričom žalovaný prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatnil len písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.09.2021 a na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 30.09.2021, znamená to, že súd prvej inštancie správne neprihliadal na všetky prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatnené žalovaným. Právnym dôsledkom neprihliadnutia na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany predložené žalovaným je, že skutkové tvrdenia žalobcu žalovaný ako protistrana výslovne nepoprel, preto s poukazom na § 151 ods. 1 CSP považovali sa v konaní na súde prvej inštancie za nesporné a zo zhodných, a teda nesporných tvrdení strán súd pri rozhodovaní vychádza a na tieto dokazovanie v zmysle § 186 ods. 2 CSP nevykonáva. Preto, ak súd prvej inštancie správne aplikoval sudcovskú koncentráciu konania, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatnené žalovaným v odvolaní je potrebné hodnotiť v súlade s § 366 CSP ako novotu a keďže tieto sa netýkajú procesných podmienok, netýkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a nemá byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zároveň nejde o prostriedky, ktoré žalovaný ako odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, tieto už v odvolaní použiť nemožno. Bolo by totiž v rozpore s princípom sudcovskej koncentrácie konania, ak by odvolací súd mal vyhodnocovať tvrdenia, argumenty a dôkazy strán, na ktoré súd prvej inštancie pri správnej aplikácii sudcovskej koncentrácie neprihliadal, a preto dovolací súd ďalšiu odvoláciu argumentáciu žalovaného týkajúcu sa dôvodnosti/nedôvodnosti žaloby nevyhodnocoval.

61. Odvolací súd preto len na okraj poznamenáva, že žalobca v žalobe ako dôkaz označil a k žalobe pripojil Oznámenie o vyplnení blankozmenky zo dňa 03.06.2014, súčasťou ktorého listinného dôkazu bola aj fotokópia poštovej zásielky, pričom názor, že nie je potrebné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, ale postačujúce je, že mal objektívne príležitosť tak urobiť, t.j. adresát listu nadobudol príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky, je aj názorom súdnej praxe (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28 Cdo72/2004 z 29.06.2004, sp. zn. 32 Odo 442/2003 z 15.01.2004, sp. zn. 26 do 864/2004 z 16.03.2005 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020). Na okraj tiež odvolací súd poznamenáva, že zásada vyporiadania BSM upravená v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké, čo sa musí prejavovať aj pri peňažnom vyporiadaní BSM, a teda získané protiplnenia majú byť aj v peňažnom vyjadrení rovnaké.

62. Odvolací súd tiež poznamenáva, že zákon č. 7/2005 Z.z. v ustanovení § 166g ods. 5 explicitne stanovuje, že v konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma, ale poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, a teda v konaní o zrušení oddĺženia súd neposudzuje a nevyhodnocuje, či boli splnené podmienky na konkurz, resp. oddĺženie, t.j. či dlžník bol aj platobne neschopný, ale sa posudzuje a vyhodnocuje poctivý zámer dlžníka, keď osobitnou skutkovou podstatou je, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, pričom pre časové hľadisko je rozhodujúce, že sa tak stalo a dialo pred podaním návrhu a pokiaľ sa dlžník snaží preukázať, že mal pred podaním návrhu úprimnú snahu svoj záväzok riešiť, vyžaduje sa, aby vykonal konkrétne a reálne kroky, ktorými došlo aspoň čiastočne k uspokojeniu jeho veriteľa.

63. Pretože odvolací súd zistil, že v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia došlo k zrejmej nesprávosti pri označení žalobcu a dni vyhlásenia rozhodnutia, odvolací súd podľa § 378 ods. 1 a § 224 CSP záhlavie a záver napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie opravil tak, že správne označenie žalobcu má byť „UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČ: 649 48 242, konajúc prostredníctvom organizačnej zložky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Šancova 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336” a správny deň vyhlásenia má byť „30. septembra 2021”.

64. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. vo veci samej, ako aj v závislom výroku II. o náhrade trov konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

65. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).